

ВИЗНАЧЕННЯ МОТИВУ ТА МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ

В даний час актуальною проблемою є ефективна організація фізичного виховання у вищих навчальних закладах України. Великий обсяг навчального матеріалу з професійної підготовки фахівця висуває підвищені вимоги до студентів ВНЗ. Підвищена інтелектуальна діяльність на першому курсі пред'являє високі вимоги до адаптаційних можливостей організму студентів вищих навчальних закладів. Специфіка фізичного виховання полягає в тому, що усвідомлена інформація стає мотивованим спонуканням до виконання фізичних вправ, використання природних факторів і формування такого способу життя, який сприяв би досягненню як особистих, так і суспільних цілей.

Мотивація – це співвіднесення цілей, що стоять перед людиною, яких вона прагне досягти, і внутрішньої активності особистості, тобто її бажань, потреб і можливостей. [4].

З огляду на специфіку фізичного виховання можна виокремити такі мотиви до занять з фізичного виховання студентів ВНЗ:

- мотив фізичного вдосконалення (пов'язаний із прагненням прискорити темпи власного розвитку, зайняти гідне місце у своєму оточенні, домогтися визнання, поваги);
- мотив дружньої солідарності (продиктований бажанням бути разом з друзями, спілкуватися, співпрацювати з ними);
- мотив повинності (пов'язаний із необхідністю відвідувати заняття з фізичної культури, виконувати вимоги навчальної програми);
- мотив суперництва (характеризує прагнення виділитися, самоствердитися у своєму середовищі, домогтися авторитету, підняти свій престиж, бути першим, досягти якомога більшого);
- мотив наслідування (пов'язаний з прагненням бути схожим на тих, хто досяг певних успіхів у фізкультурній діяльності або має особливі якості і достоїнства, набуті в результаті занять);
- мотив спортивний (визначає прагнення домогтися значних результатів);
- мотив процесуальний (зосереджений не на результаті діяльності, а на самому процесі участі в заняттях);
- мотив ігровий (виступає засобом розваги, нервової розрядки, відпочинку);

- мотив комфортності (визначає бажання займатися фізичними вправами за сприятливих умов та ін.);
- мотив індивідуалізації (базується на організації занять, за вибором тим чи іншим видом спорту та врахуванням психофізіологічних особливостей їх організму в залежності від рівня їх соматичного здоров'я).

Нарешті, останнє. «Фізичне виховання» не має достатнього авторитету у більшості українських студентів. Як показують дослідження, заняття з цієї дисципліни відвідують тільки заради заліку, і не бачать у них нічого іншого, приблизно 90% студентів вітчизняних ВНЗ. Тому «Фізичне виховання» позбулося найважливішої гарантії своєї подальшої присутності в навчальних планах за спеціальностями, а саме підтримки з боку зацікавлених студентів. Не випадково, МОН, молоді та спорту України періодично піднімається питання про виключення цієї дисципліни з державного стандарту вищої освіти. [2]

Висновки. З вищевикладеного стає очевидним, що підвищення мотиваційного ставлення студентів ВНЗ до занять фізичним вихованням та спортом буде ефективним, якщо навчальні програми з фізичного виховання стануть враховувати запити і потреби студентів у сфері фізичної культури й спорту з обліком віково-статевих і соціально-демографічних особливостей. Таким чином, студентам надається більш широкий вибір різних форм фізкультурно-спортивної діяльності з врахуванням їх особистих інтересів, схильностей та здібностей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дюперрон Г. А. Методика урока физического воспитания / Г. А. Дюперрон. – Л.: Время, 1929. – 267 с.
2. Дюперрон Г. А. Теория физической культуры: Систематика. Элементы физической культуры. Основные гуманистические системы. Ритмопластические системы. Спортивные игры. Эклектические системы. – 2-е изд., доп. / Г. А. Дюперрон. – Л.: Время, 1927. – 374 с.
3. Закон України «Про фізичну культуру і спорт». – Офіц. вид. – Відомості Верховної Ради. – К., 1994.
4. Потапова О. В. Обґрунтування необхідності самостійних занять студентської молоді фізичною культурою (теоретичний аспект) / О. В. Потапова, Л. В. Потапова, О. К. Панчішна // Теорія і практика фізичного виховання. Наук.-методичний журнал. – 2008. – № 1. – С. 359–364.
5. Приходько В. В. Формувати у школяра звичку до занять спортом або ж діяльну особу будівничого власного здоров'я / В. В. Приходько // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Вип. 81. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – Чернігів: ЧНПУ, 2010. – С. 401–405.

6. Чернігівська С. А. Інноваційна технологія непрофесійної фізкультурної освіти студентів, звільнених від практичних занять з «Фізичного виховання»: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. вих. і спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / С. А. Чернігівська. – Дніпропетровськ, 2012. – 20 с.